

5. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 191 lõikega 2, milles on sätestatud põhimõte „saastaja maksab“, on vastuolus tuumaelektrienergia tootmisel tekkinud kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete maks, mis kehtestatakse ainult tuumaenergia tootmise tööstusele, jättes välja kõik muud sektorid, mis võiksid nimetatud jäätmeid tekitada, mistõttu teisi ettevõtjaid, kes tegutsevad tegevusaladel, kus kasutatakse tuumamaterjale või -allikaid, ei maksustata, vaatamata sellele, et nad mõjutavad keskkonnakaitseväärtusi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. jaanuari 2006. aasta direktiiv 2005/89/EÜ elektrienergia varustuskindluse ja infrastruktuuriinvesteeringute kohta (ELT 2006, L 33, lk 22).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 7. veebruaril 2018 – Iberdrola
Generación Nuclear S.A.U. versus Administración General del Estado**

(Kohtuasi C-83/18)

(2018/C 182/05)

Kohtumenethuse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhimõttega „saastaja maksab“, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 191 lõikes 2 – koostoimes põhiõiguste harta artiklitega 20 ja 21, milles on aluspõhimõtetenähtena sätestatud võrdsus ja diskrimineerimiskeeld, mis on ette nähtud direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõigete 1 ja 2 regulatsioonis –, kuivõrd selle eesmärk on muu hulgas saavutada konkurentsil põhinev ja mittediskrimineeriv elektriturg, mida ei tohiks muuta rohkem kui ainult üldistes majandushuvides, sealhulgas keskkonnakaitse, on vastuolus niisuguste maksude kehtestamine, mida kohaldatakse ainult elektrienergia tootmise ettevõtjatele, kes kasutavad tuumaenergiat, kui nimetatud maksude tegelik eesmärk ei ole keskkonnanalane, vaid elektrienergia finantssüsteemi mahu suurendamine, nii et nendele ettevõtjatele jääb hinna puudujäägi finantseerimisel teiste samal tegevusalal tegutsevate ettevõtjatega võrreldes suurem koormus?
2. Kas konkurentsil põhineval ja mittediskrimineerival elektriturul on nimetatud Euroopa õigusnormidega vastuolus see, et kehtestatakse keskkonnamaksud, põhjendades nende kehtestamist tuumaenergiaalasele tegevusele omase reostuskoormusega, kuid seda üheski õigusnormis konkreetselt täpsustamata, vaid püüdes seda õigustada seaduse preambulis, nii et seoses kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete maksuga jäetakse normatiivse jõuga õigusakti tekstis kajastamata kaetavate kulude arvessevõtmine, ja seda ei ole konkreetselt täpsustatud ka radioaktiivsete jäätmete ladustamise suhtes, kuna jäätmekäitlus- ja -ladustuskulud on juba kaetud muude maksudega, kui lisaks ei ole kogutud maksutulu sihtotstarve selgelt kindlaks määratud ja eespool nimetatud ettevõtjaid kohustatakse võtma sellest tulenev tsiviilvastutus summas kuni 1,2 miljardit eurot?
3. Kas direktiivi 2009/72/EÜ artikli 3 lõikega 2, mille kohaselt peavad erikohustused, mis tuleb üldistes majandushuvides tuumaenergiatootmise tööstusele kehtestada, sealhulgas keskkonnakaitse, olema selgelt määratletud, läbipaistvad, mittediskrimineerivad ja kontrollitavad, on vastuolus seadusega 15/2012 kehtestatud maksud, kui keskkonnanormide määratlevad jooned ei ole õigusnormi normatiivse jõuga osas konkreetselt täpsustatud?

4. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 191 lõike 2 põhimõttega „saastaja maksab“, põhiõiguste harta artiklites 20 ja 21 sätestatud võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega ja direktiivi 2005/89/EÜ⁽²⁾ artiklitega 3 ja 5, millega püütakse tagada „elektrienergia siseturu tõrgeteta toimimine“, nõudes liikmesriikidelt, et nad tagaksid, „et vastavalt käesolevale direktiivile vastuvõetud meetmed on mittediskrimineerivad ning ei koorma põhjendamatult turul osalejaid“, on vastuolus siseriiklik õigusnorm, millega pannakse hinna puudujäägi rahastamise kohustus kõigile elektrisektori ettevõtjatele, kuid kehtestatakse tuumaelektriettevõtjatele (erinevalt hüdroelektriettevõtjatest, keda käsitatakse taastuvenergia tootjatena) eriti suured maksud, millega pannakse neile suurem maksukoormus kui teistele energiaturul tegutsevatele ettevõtjatele, kes ei pea neid makse tasuma ja kellest mõned tekitavad suuremat reostust, õigustades neid makse keskkonnakaitsepõhjendustega tuumaenergia tegevusele omaste riskide ja ebakindluse tõttu, täpsustamata konkreetselt kulusid, määramata kindlaks kogutud maksutulu keskkonnakaitse sihtotstarvet, kusjuures jäätmekäitlus- ja -ladustuskulud on juba kaetud muude maksudega ning tuumaelektriettevõtjad võtavad tsiviilvastutuse, kuna see moonutab vaba konkurentsi vastavalt liberaliseeritud siseturu nõuetele, soosides teisi elektritootmisettevõtjaid, kes ei pea neid makse tasuma, kuigi nad kasutavad rohkem saastavaid tootmisallikaid?
5. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 191 lõikega 2, milles on sätestatud põhimõte „saastaja maksab“, on vastuolus tuumaelektrienergia tootmisel tekkinud kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete maks, mis kehtestatakse ainult tuumaenergia tootmise tööstusele, jättes välja kõik muud sektorid, mis võiksid nimetatud jäätmeid tekitada, mistõttu teisi ettevõtjaid, kes tegutsevad tegevusaladel, kus kasutatakse tuumamaterjale või -allikaid, ei maksustata, vaatamata sellele, et nad mõjutavad keskkonnakaitseväärtusi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. jaanuari 2006. aasta direktiiv 2005/89/EÜ elektrienergia varustuskindluse ja infrastruktuuriinvesteeringute kohta (ELT 2006, L 33, lk 22).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Nederland (Madalmaad) 12. veebruaril 2018 –
Openbaar Ministerie versus ET**

(Kohtuasi C-97/18)

(2018/C 182/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Noord-Nederland, Standort Leeuwarden

Põhikohtuasja pooled

Taotleja: Openbaar Ministerie

Vastustaja: ET

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamotsuse 2006/783/JSK⁽¹⁾ artikli 12 lõiget 1 saab tõlgendada nii, et otsuse teinud riigi edastatud konfiskeerimisotsuse täideviimisel Madalmaades saab määrata aresti kriminaalmenetluse seadustiku artikli 577c tähenduses, arvestades ka Hoge Raadi 20. detsembri 2011. aasta otsust⁽²⁾, mille kohaselt on arest karistus EIÕK artikli 7 lõike 1 tähenduses?